

Kérdőjelek és...

(2. oldal)

Irodalmi rovat

(4. oldal)

Nicaragua 1980.

(6. oldal)

Az egészségügyi kongresszusáról

(4. oldal)

Főiskolai napok

(5. oldal)

A fociról

(7. oldal)

SZEGEDI

XVIII. évfolyam 15. szám
1980. november 26.

Egyetem

A SZEGEDI FELSOOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

Tartalmasabbá vált a pedagógusok szakszervezetének tevékenysége

A Pedagógusok Szakszervezetének XI. kongresszusán a szegedi felsőoktatási intézményeket több oktatóknak képviselte. A küldöttek közül dr. Rácz Jánost, a József Attila Tudományegyetem tanácsvezető egyetemi tanárát és dr. Siposné dr. Kedves Évát, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola docensét kértük fel, számoljanak be kongresszusi tapasztalataikról, és ismeressék az ott elhangzott — s a pedagógus társadalmat és intézményeinket is érintő — felszólalások és felvetett kérdések lényegét.

Dr. Rácz János: — A pedagógus szakszervezet legutóbbi kongresszusa, óta sok lényeges változás következett be az ország és a szakszervezeti mozgalom életében is. Elég csak a XII. pártkongresszusra utalni, vagy azokra a szakszervezetek belüli strukturális változásokra, melyek a kongresszus résztvevőit közvetlenül érintették és érdekelték. A pedagógus szakszervezet új működési elvének eddigi tapasztalatai — a felsőoktatás területén — kedvezőek, s hogy ez nemcsak a JATE-n van így, azt a felszólalók is megerősítették.

— Minek köszönhető, hogy a kezdeti idegenkedés ellenére mégis, országos viszonylatban is, pozitív vélemények hangzottak el?

— Úgy gondolom, ennek oka abban rejlik, hogy az állami vezetés — az új struktúra eredményeként — komolyabban veszi a szakszervezetet, mint partnert. De az is tény, hogy a bizalmi rendszer egyben meg is növeli a funkciót vállalók felelősségét.

— A kongresszusi felszólalások milyen főbb témaköröket érintettek?

— A plenáris ülésen, mely 12 órán át tartott, elhangzott hozzászólások a szakszervezeti munka egészét érintették. Szó volt, többek között az oktató-nevelő munka színvonalasabbá tételének szükségességéről, és az oktató-nevelő munka jobb elismeréséről. Sokan kiemelték a szakszervezet szociális tevékenységének fontosságát, a mintegy 30 ezer nyugdíjas pedagógussal való törődés fokozását. Minthogy a felsőoktatási szekcióban együtt voltak az egyetemeken és a főiskolák képviselői, így az egyik legvitatottabb kérdés az integráció problematikája volt. Az egységes tanárképzéssel kapcsolatos állásfoglalások summázata az volt, hogy megvalósítása csak akkor jöhet létre, ha megdöntött és tervszerű előkészítés előzi meg. A másik nagyfontosságú témakör a pályázati rendszer értékelése volt. Ezzel kapcsolatban a legtöbb felszólaló azt szögezte le, hogy a határozott időponthoz kötött pályázati rendszer nem váltotta be a hozzáfűzött reményeket.

— Úgy tudom, az Ön felszólalása is utalt erre a problémára...

— Felszólalásom tulajdonképpen három kérdés köré összpont...

tosult, melynek egyik része valóban a fiatal pályakezdő szakemberek elhelyezkedésével volt kapcsolat. Lényegében a pályakezdő fiatalok miniszteri rendeletbe foglalt kötelezettségeiről szóltam, s felhívtam a figyelmet azokra a lehetőségekre, melyek alkalmat adnak a rendelettel való visszaélésekre, s hangsúlyoztam a változtatás fontosságát. Hozzászólásom másik részében örömmel nyugtáztam, hogy az utóbbi időben a pedagógus szakszervezet súlya megnőtt, méltó elismerést vívott ki. Ugyanakkor hangot adtam abbéli véleményemnek is, hogy vannak veszélyes jelenségek is. Úgy látom, eltolódott a hangsúly a mindenkori tényleges és vélt érdekvédelem irányába, s a kötelezettségek kevésbé népszerűek a tagság körében. A jövőben tehát fokozottabb figyelmet kell fordítani a jogosultság és a kötelezettség egyensúlyára. E gondolatok mellett szóltam még az oktató-nevelő munkában való hatékonyabb szakszervezeti részvételről.

— Hogyan jellemezné röviden a kongresszus munkáját?

— Feltétlenül az aktivitást emelném ki, mint fő jellemzőjét. A 317 szavazati joggal rendelkező küldöttek mintegy egyharmada szólalt fel a plenáris ülésen és az öt szekcióülésen, ami önmagában is azt bizonyítja, mennyire fontosnak tartja a tagság a kérdések tisztázását és a feladatok alapos és tudatos megfogalmazását.

Dr. Siposné dr. Kedves Éva: — A pedagógusok XI. kongresszusának egyik jelentős kérdése az új szervezeti felépítés elemzése volt. Az eltelt rövid idő ellenére bebizonyosodott, hogy általa csökkent az áttételek száma, és több lehetőség nyílt a szakszervezeti demokrácia érvényesítésére.

— Az általános tapasztalatokat hogyan foglalta össze? Hogyan látja Ön, saját szakszervezetét, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola szakszervezetében az új struktúra funkcionálását?

— Úgy látom, bevált. A válságok jól sikerültek, a bizalmi testületek adatszerű tájékoztatásai pontos helyismeretről tanúsították, s így hozzájárultak az SZB hatékonyabb munkájához.

— A felsőoktatás korszerűsítésével kapcsolatban milyen hozzászólások hangzottak el a kongresszuson?

— Legtöbbször azt foglalták meg, hogy a tartalmi korszerűsítésnek meg kell előznie minden formai átszervezést, másképpen: a közoktatás korszerűsítésére épített, tartalmában korszerű felsőoktatásnak megfelelően kell a felsőoktatás szervezeti korszerűsítését végrehajtani. Az integráció kapcsán is sok érdekes és hasznos hozzászólást hallhattunk. Legtöbbször úgy vélték, a demográfiai hullám is azt indokolja, hogy a már kialakított színvonal munkát ne befolyásolja — esetleg negatív — egy, kilátásba helyezett új képzési módszer,

— Hozzászólásának lényegét hogyan foglalná össze?

— Elnökségi tagságom miatt véleményemet, tapasztalataimat a határozattervezet elkészítésekor összegeztem, így a kongresszuson már nem szólaltam fel. A határozattervezetben viszont megtalálhatók a témákkal kapcsolatos gondolataim. Szívesen beszélek azokról a fontosabb témakörökről, melyek valóban nagy érdeklődésre tartottak számot. Ilyen volt például az oktatás-kutatás-nevelés összhangjának kérdése. Többször figyelemztettek arra, milyen jelentősége van a kutatásoknak az oktatás színvonalának, hatékonyságának növelésében. A pedagógusképző intézetekben elsősorban a szakmai-pedagógiai kutatások dominálnak, míg az iparhoz közeli egyetemi karokon inkább a szakágjellegű elméleti kutatások. Szó volt a KK-anyag lehetőségeiről is, és az érdekeltek elmondták, hogy ha az oktatók elszakadnának az ipartól, azt nemcsak az ipar, de az oktatás is megsínylené. Mások a jutalmazások, kitüntetések szűkös lehetőségeit tették szóvá, s kérték e lehetőségek bővítését.

— A szakszervezeti kongresszusokon általános kérdés volt az érdekképviselet-érdekvédelem problematikája. Ennek a tevékenységnek milyen visszhangja volt a pedagógusok körében?

— Általános volt az a vélemény, hogy a munka minőségének értékelésénél az objektivitást kell fokozni, s nem túrni az egyenlőséget. Nagyon fontos megállapítása volt a kongresszusnak, hogy a társadalmi igazságosság érvényesítése a munka és az alkotóképeség növelésével jár.

— Hogyan befolyásolja a főiskolai SZB-munkáját a kongresszus?

— Természetes, hogy a határozatok szellemében dolgozzuk ki a konkrét feladatokat, a részortfelelősökkel közösen. A továbbiakban is elsőrendű feladatunknak tekintjük a tudatformáló nevelőmunkát, a főiskolai érdekeknek megfelelően az oktató-nevelő munka minél színvonalasabb végzésének elismertetését. A részfeladatok kidolgozása folyamatban van. Egy, talán nem elhanyagolható részeredmény az élet- és munkakörülmények szempontjából az, hogy az üdültek bővítésére új lehetőségeket találtunk, mely — gondolom — többeknek örömet okoz.

— Milyennek találta a kongresszus légkörét?

— Először a gondos előkészítést dicsérem, mely megelőzte a pedagógusok szakszervezetének XI. kongresszusát. A pedagógusok lapjában mindenki megtalálhatta az írásos előterjesztést, melynek ismeretében minden küldött gondosan felkészülhetett. A kongresszus egész működésére az őszinteség, a problémák felelősségteljes megfogalmazása, az adatszerű tájékoztatás — s ami nagyon fontos —, a nyíltság volt jellemző.

G. R.

Szakmai hét az orvosegyetemen

A Szegedi Orvostudományi Egyetem KISZ-szervezete november 10–16 között idén első alkalommal rendezett szakmai hetet.

Tudománytörténeti vetélkedők

November 12-én került megrendezésre a szakmai hét keretén belül egy — az orvostudomány történeti fejlődésének kérdéseivel foglalkozó vetélkedő. A SZOTE új oktatási épületének nagy előadója megtelt a lelkes szurkolókkal, és a játékra váró csapatokkal. A három alsós évfolyam több négy fős csapattal képviseltette magát. A zsűri tagjaink az egyetem oktatóit választották, így dr. Földes Vilmos, az általános orvostudományi kar dékánja, dr. Tényi Mária dékánhelyettes, dr. Obál Ferenc, az Elettani Intézet és dr. Varró Vince, az I. sz. Belgyógyászati Klinika professzora értékelt a válaszokat. Két forduló villámkérdésekből állt, majd totó következett. Az elméleti kérdések egyhangúságát zenehallgatás és diavetítés színesítette. Nagy tetszést aratott mind a csapatok, mind a zsűri körében az a rajzos feladat, amelynek során egy boszorkányüldözés tortúráját kellett ábrázolni, minél kifejezőbben, szellemesebben.

Jó hangulat és sportszerű játék jellemezte a vetélkedőt, amely nagymértékben köszönhető a szervező stábnak, akik ötletesen állították össze a feladatokat. A végéhez közeledve mindenki érdeklődve tekintett az eredményjelző tábla alakulására, majd megszületett a csapatok sorrendje. Jutalmul a SZOTE KISZ-bizottság által ajándékozott könyvtulajdonokat vehették át a zsűri elnökétől. Dr. Földes Vilmos köszönetét és reményét fejezte ki, hogy a jó kezdeményezés a jövőben is hasonló lelkesedéssel találjon.

W. M.

Amikor a kari KISZ-vezetőségben szóba került, hogy a gyógyszerészet története címmel vetélkedőt kellene indítani, sok kérdés merült fel bennünk. Lesz-e érdeklődés iránta? Honnan gyűjthetjük össze a vetélkedő kérdéseit? Hogyan tudnak majd felkészülni a vetélkedő csapatok? Ismeretes ugyanis, hogy már évek óta nem szerepel a tantervben a „Gyógyszerészet története” nevű tantárgy. Végül, kérdés volt az is, hogy a diáktársak mennyire veszik komolyan a versenyt.

A felvetett kérdések megoldására alapos szervező munkába kezdtünk, melynek első örömteli jele volt a nagyszámú jelentkezés. Az első- és másodévesek kö-

zött igen nagy érdeklődést váltott ki a vetélkedő, hisz a versenyre benevezett 9 csapattól 7 csapatot az elsősök állítottak ki. Sőt, volt olyan KISZ-alapszervezet is, amely három 3 fős csapattal nevezett.

A verseny előtti felkészülésre elegendő idő állott rendelkezésre, és a csapatok felkészüléséhez szükséges irodalomba a Gyógyszerésztudományi Kar könyvtárában mindenki hozzáférhetett.

A vetélkedő kérdéseit Müller Anna és Tóth Ilona gyógyszerészek, a Gyógyszerésztudományi Kar OD KISZ-szervezetének tagjai állították össze. A versenyre — melyen megjelent dr. Minker, Emil tanszékvezető egyetemi tanár, a kar dékánja is — november 13-án került sor, mikor is a csapatok 13+1 kérdéses írásbeli totószelvény sikeres kitöltésével bizonyították jó felkészültségüket. Amíg a csapatok a versenyfeladatok megfigyeltésén fáradoztak, addig közönségkérdések hangzottak el, melyeknek helyes válasz esetén, egy-egy szelet csokoládé volt a jutalma.

A versenyző csapatok még 6–6 szóbeli kérdést is kaptak azonos típusú kérdéscsoportokból, így a résztvevők egyenlő eséllyel folytatták, illetve fejezték be a versenyt.

Az elért szoros eredmények is bebizonyították, hogy mindegyik csapat lelkiismeretesen készült, s külön dicséret illeti az elsővéseket, hiszen az első három helyezést az 6 évfolyamukból delegált csapatok szereztek meg. Külön megemlíthjük az első díjat nyert csapat névsorát: Gyalog Edit, Hendrik István, Kovács Zsuzsanna. Ők is és a második-harmadik helyezést elérő csapatok is könyvtulajdonban részesültek.

A „Szakmai hét” ezen programjának eredményeit összegezve úgy véljük, hogy a KISZ-vezetők fáradságos szervezőmunkája és a versenyzők lelkiismeretes felkészülése szép eredményt hozott, s jó propagandája volt a szakmai vetélkedőknek. Külön értéknek tartjuk, hogy a gyógyszerészet múltjából hozott példák segítségével emlékeztettünk szakmánk megbecsült nagyjaira, és azok elévülhetetlen érdemeire. A ma gyógyszerészelőitjeinek ugyanis ilik ismerniük az elődök érdemeit ahhoz, hogy a jövő is elismerje mindazt, amit most teszünk a szocialista gyógyszerészet megvalósításáért.

Regdon Géza

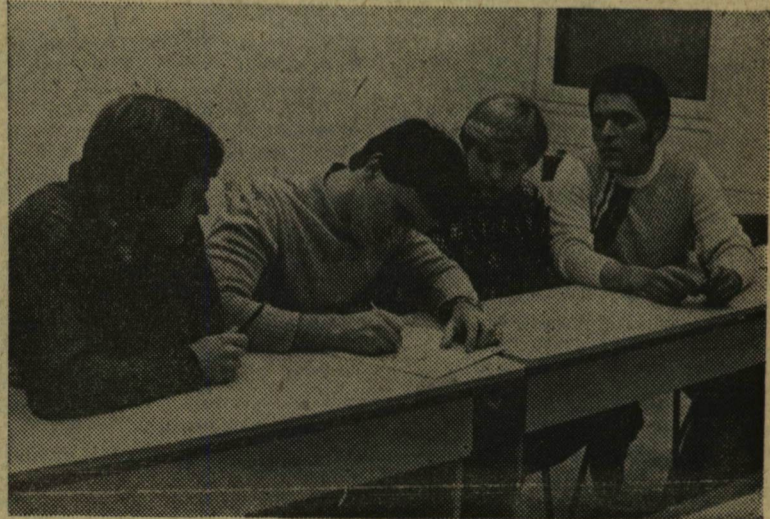
Szakmai verseny

Sor került szakmai-tanulmányi vetélkedőre is. Az első három évfolyam az orvostudomány, il-

(Folytatás a 3. oldalon.)

„Konzílium a szakmai héten

Csapatmunka a vetélkedőn